

REUTLINGENSE.

13

*Et purum verbi defendat ubique tenorem.
Hoc Reütinga facit, nec se fecisse pigebit
Haec tenus: in primis diuini lumine Verbi
Splendida, Sueuorum veterum celeberrima genti
Imperialis humus, docte vicina Tubingæ:
Pacificæ, & sincera fide, pietate decora,
Et simplex, populosas at satis, nec gente, superbâ.
Vitus in hoc templo docuit clarissimus Herman
Nuper & hinc migrans cœlestia regna petiuit,
Cuius adhuc nomen manet, aeternumq; manebit.
Nam post se doctos tres liquit in urbe ministros
Ingenuos gnatos, socij pia pignora lecti.
Scilicet Eusebi te claro nomine dictum,
Monte sub Achalmo, qua non procul urbe superbit
Eninga: hic se se pastorem munere fidum
Exhibit, & tentat magnum & quiparare parentem.
Perge ita: sis semper felix Eusebius Herman.
Filius alter adest nobis Ezechiel huius
Frater, amicitia longo & mihi cognitus usq;
Qui Gomericensem iam longo tempore pagum
In verbo pascit Christi pia semina spargens
Nunc Wanuileni pastor bene presidet agro.
Perge ita: nam se se qui paruo munere fidum
Exhibit, huic olim credent maiora penates.
Tertius est frater patrio cognomine Vitus
Hermannus, magni sequitur vestigia patris
In pietate pari: sincero pectore clarus
Qui docet egregie populum cœlestia dona
Et Reütingensem patris virtutibus urbem
Condecorat, celebrem reddit, feliciter ornat.
Hermano quondam fuit acceptissimus usq;
Atque ministerio Daniel cognomine pictor*

Vitus Hermannus concionator Reütingensiū obiit An. 1583.

M. Eusebius Herman pastor in Eninga prop̄ Reütingam.

Ezechiel Herman Diaconus Gomericensis.

Vitus Hermannus, tertius Hermanni filius obiit 8. Septemb. An. 1597.

Daniel Pictor Reütingensiū

In